

অকঁনিহঁতঁৰ বাবে বাইবেলখন
আগবঢ়াইছে

ৰাজকুমাৰ এজন
গৰখীয়া হৈ পৰে

লিখিছে: Edward Hughes

ব্যাখ্যা কৰিছে: M. Maillot; Lazarus

গ্রহণ কৰিছে: E. Frischbutter; Sarah S.

অনুবাদ কৰিছে:

ডঃ শান্তি ৰাণী সিং, এম. এচ. চি. পি. এইচ. ডি.

প্রকাশ কৰিছে: Bible for Children

www.M1914.org

©2023 Bible for Children, Inc.

অনুমতি: এই কাহিনীটো নকল বা ছপা কৰা অধিকাৰ

আপোনাৰ আছে, কিন্তু ইয়াক বিক্ৰী নকৰিবা

এদনি মৌচয়ি়ে এজন ইজপিতীয়ক এজন
হবিৰ দাসক প্ৰহাৰ কৰা দখেছিলি।
যদাওঁ মৌচকি ফাৰোৰ
প্ৰাসাদত ৰাজকুমাৰ হচাপে
ডাঙৰ-দীঘল আৰুশকিষা
দয়া হৈছিলি, তথাপিওঁ
তওঁ হবিৰু আছিলি। তওঁ
দাসজনক সহায়
কৰবি
লাগছিলি।

কোনো নোচোৰাটো নশিচতি কৰিবলৈ চাৰিওফালে চক ফুৰাই
মোচিয়ে নিষিঠৰ দাস মাষটৰক আকৰমণ কৰিলে। তাৰ পাছত
হোৱা যুজত মোচিয়ে মচিৰীয়সকলক হত্যা কৰিলে। তৎক্ষণাৎ,
তওঁ মত্ৰু দহেটো কৰা দিলে।

পছিন্দনা মৌচয়ি়ে দটা ইবৰী কথাপকখন কৰা দখেলি।
তওঁ তওঁলোকক বাধা দৰিলতৈ চষ্টা কৰছিলি। এজন ক'লে,
"আপনা ইজপিতীয়জনক হত্যা কৰাৰ সময়ত মৌক হত্যা কৰবি
নকোঁ?" মৌচয়ি়ে ভয় খাইছিলি। সকলোৰে কালৰি বশিয়ৈ
জানছিলি। ফাৰোৰে জানছিলি। মৌচয়ি়ে পলাই যাব লগা হছিলি।
তওঁ মডিযান নামৰ এখন দেশলৈ গছিলি।

মোচয়ি়ে এটা কুঁৱাৰ কাষত জৰিণালি লোৱাৰ সময়ত মদিয়ানৰ
পুৰোহতিৰ সাতজনী ছোৱালীয়ে তেওঁলোকৰ দউতাকৰ
জাকটোক পানী দৰিললৈ গৰাখহনীয়াবোৰ ভৰাই দছিলি।

আন গৰখীয়াসকলে তেওঁলোকক এফালে ঠলে দিবলৈ চেষ্টা
কৰছিলি। মোচয়ি মহলাসকলক সুৰক্ষা আবুসহায় কৰছিলি।

"আপুনি সোনকালে ঘৰত আছে!" বউৱলে,
ছোৱালীবোৰৰ দউতাক চক্ৰিৰা
উঠলি। ছোৱালীবোৰে কয়ি বৰ্ণনা
ৰ্ণ কৰলি, তওঁ ক'লে,
"মানহজনক ইয়ালৈ আনবি।"
মোচয়ি বউৱলেৰ সতে
বাস কৰছিলি, যাক
জখেৰো বলুি ও
কোৱা হছিলি।

পছিলি মোচয়ি বউৱলেৰ
আটাইতকৈ ডাঙৰ
ছোৱালীজনীক
বয়া কৰায়।

চনত ইজপিতত ফাৰোৰ মতু্য
হয়। ঈশ্বৰৰ লোকসকল,
ইব্ৰীসকলে ততেয়াও দাস আছিলি।
তওঁলোকে কনেকেই তওঁলোকৰ
দখু-কষ্টত হাহাকাৰ কৰছিলি!

তওঁলোকে

কনেকেই ঈশ্বৰৰ
সহায়ৰ বাবে প্ৰাৰ্থনা
কৰছিলি! ঈশ্বৰে তওঁলোকৰ
প্ৰাৰ্থনা শুনছিলি।

চনত মৌচয়ি়ে এই বশিয়়ে নাজানছিলি,
কনিতু ঈশ্বৰে তেওঁক দাস তবৰান্‌বতি
ইবৰীসকলক সহায় কৰবিলৈ ব্যৱহাৰ কৰাৰ
পৰিকল্পনা কৰছিলি। মৌচয়ি়ে মচিৰ এৰা
যৌৱাৰ ৪০ বছৰ পাৰ হৈ গ'ল। তেওঁ
ৰডিৱলেৰ জাকৰ গৰখীয়া আছিলি।
কনিতু তেওঁ নশিচয় ইজপিতত নিজৰ
লোকসকলক হৰেৱাই ছলি।

এদনি মৌচয়িে ওচৰৰ জৌপৌহা এটাত
জই লগৌৰা দখেলিে। কনিত জইয়ৈ
জৌপৌহাটৌ জ্বলাই নদিিলিে। মৌচয়িে
কয়ি জানবিলটৈ সিদিধান্ত লইছিলি।

মোচাি ওচৰ চাপাি অহাৰ লগে লগে ঈশ্বৰে তেওঁক জোপোহাৰ
পৰা বাহৰিলৈ মাতলি। "মোচাি!" মোচািয়ে এইদৰে কহিলি: "মই
ইয়াত আছোঁ।" "অত্যাধিক কাষ চাপবি নালাগে," ঈশ্বৰে কহিলি।
"আপোনাৰ চণ্ডেলে খুলা দিয়িক, কয়িনো আপুনা থিয়ি হৈ থকা
ঠাইখন পবতিৰ ভূমাি।"

চনত ঈশ্বৰে এইদৰে কৈছিলি: "মই তোমাৰ লোকক মোৰ
লোকসকলক মচিৰৰ পৰা বাহিৰলৈ অনাৰ বাবে
ফাৰোলৈ পঠিয়াম।" কিন্তু মোচয়ি
যাবলৈ ভয় কৰছিলি।

তত্বেয়া ঈশবৰে মৌচকি তওঁৰ মহান শকতি দখ্বেৱালে।
তওঁ মৌচৰি দণ্ডক সৰ্পলৈ পৰণিত কৰলি।

যতেয়া মোচয়ি়ে সৰ্পটো নজেৰ দ্বাৰা তুলি লিছেলি ততেয়া ই
আৰুএবাৰ বড হৈ পৰছিলি। ঈশ্বৰে আন এটা চহ্ন দছিলি।

"আপোনাৰ বকুত হাত ৰাখক," তেওঁ আদৰ্শে দাৰ্ছলি।
মোচয়ি়ে তনে কৰলি। কুষ্ঠৰোগৰ সত্বে তেওঁৰ হাত
বৰ্গা হৈ পৰলি।

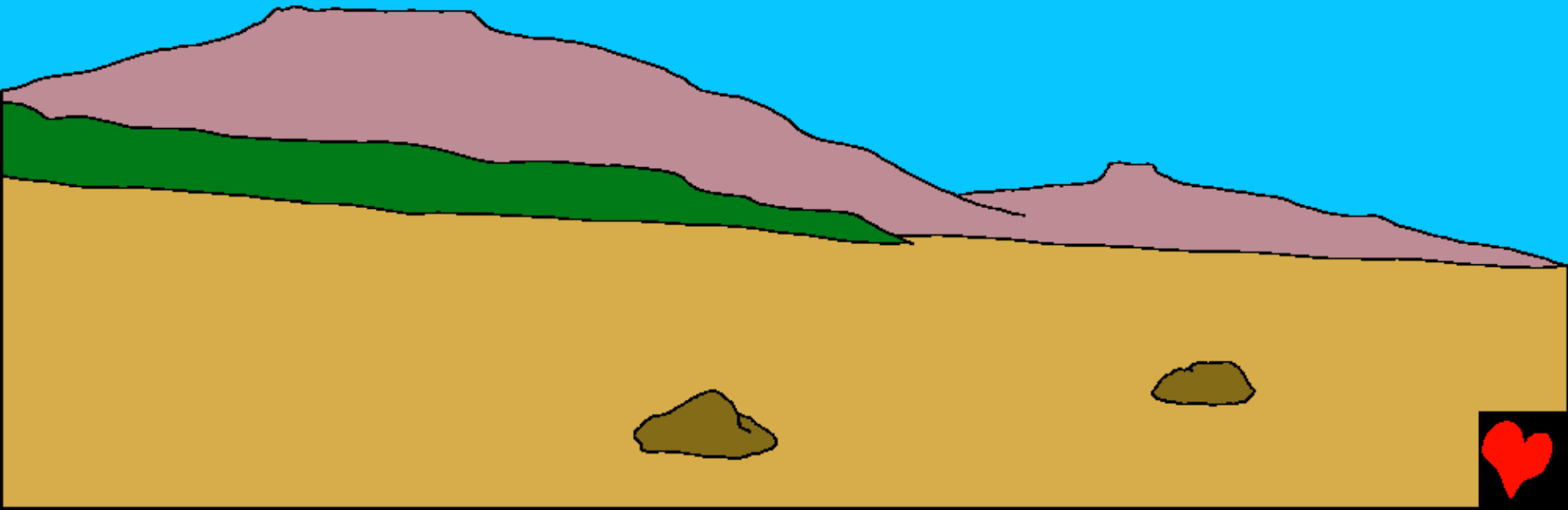

যতেয়া তওঁ পুনৰ এইটো কৰছিলি,
তওঁৰ হাত আৰোগ্য হছিলি।

মোচয়ি়ে এতয়ি়াও আপত্ৰ্ৰা কৰছিলি। তেওঁ ঈশ্বৰক কছিলি, "মই
ভালদৰে কথা নকওঁ।" ঈশ্বৰ খং উঠলি। তেওঁ কছিলি, "আপুনি
কোৱা কথাবোৰ কবলৈ মই আপোনাৰ ভায়েকে হাৰোণক
ব্যৱহাৰ কৰিমি।"

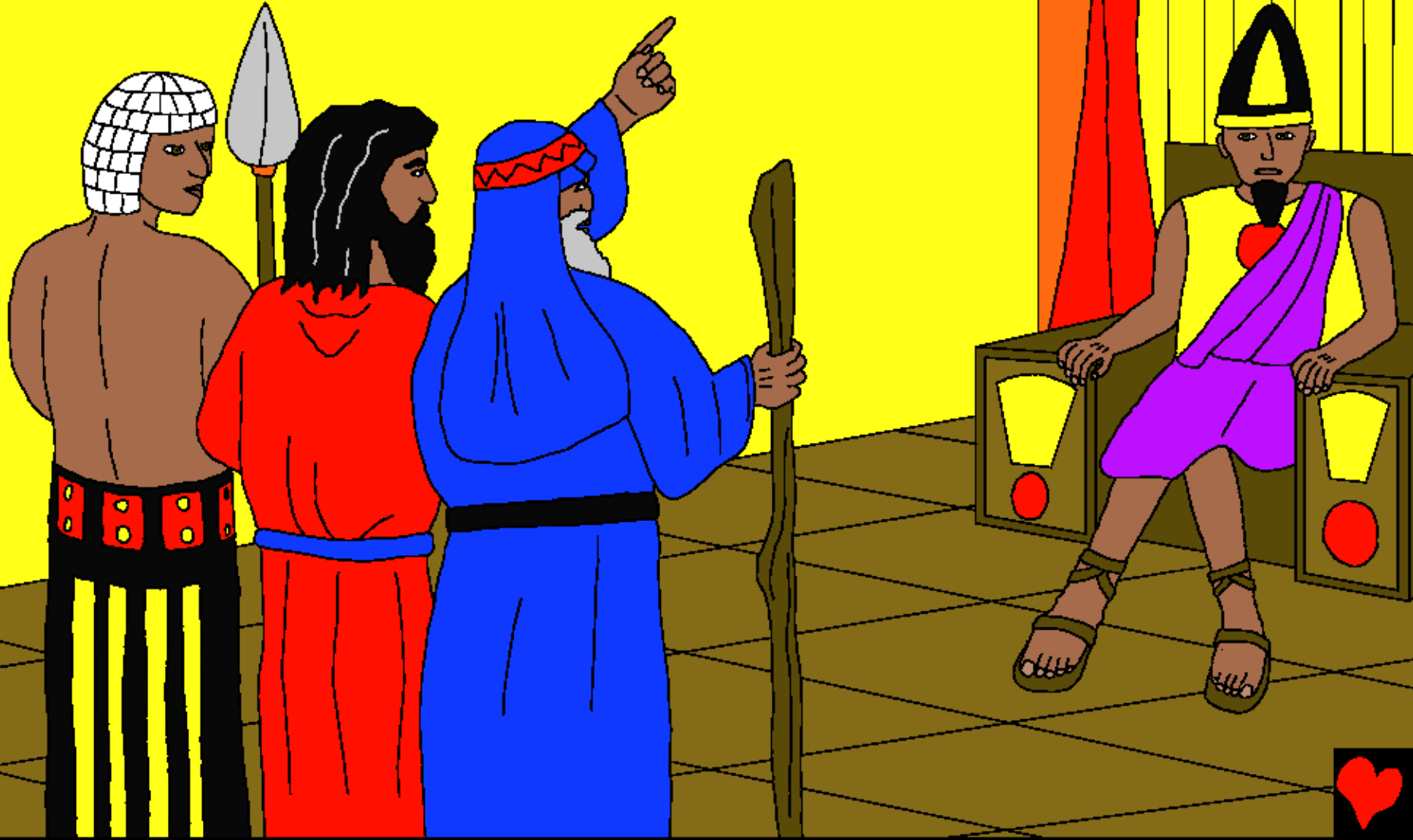
চনত মৌচা জখেৰোলৈ উভতি আহে,
নজিৰ সামগ্ৰী বোৰ পকে কৰা
ইজপিতলৈ ৰাওনা হয়।

ঈশ্বৰে মৌচৰি ভায়কে হাৰোগক পাহাৰত মৌচৰি লগ
কৰবিলৈ প্ৰৰেতি কৰলি। মৌচৰিয়ে হাৰোগক ঈশ্বৰৰ ইব্ৰী
লোকসকলক মচিৰীয়সকলৰ পৰা মকতু
কৰাৰ পৰকিল্পনাৰ বিষয়ে সকললোক
কৈছিলি। একলেগে তেওঁলোকে হিব্ৰু
নতোসকলৰ ওচৰলৈ এই খবৰ টো
কঢ়িয়াই আনছিলি। যতেয়া মৌচৰিয়ে
ইব্ৰী প্ৰাচীনসকলক
চহ্নিবোৰ দেখুৱাইছিলি,
ততেয়া তেওঁলোকে
জানছিলি যে ঈশ্বৰে
তেওঁলোকক সহায়
কৰি। একলেগে
তেওঁলোকে উপাসনাত
নমস্কাৰ কৰলি।

সাহসৰে মৌচি আৰুহাৰণ ফাৰোৰ ওচৰলৈ
গৈছিল। তেওঁলোকে তেওঁক কৈছিল, "ঈশ্বৰে
কয়, "মোৰ লোকসকলক যাবলৈ দিয়ক।"

চনত ফাৰোৱে উত্তৰ দিছিলি, "মই ইস্ৰায়লেক
যাবলৈ নদিওঁ।" তেওঁ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞা পালন
নকৰে। ঈশ্বৰে ফাৰোৱৰ মন সলনি কৰিবলৈ

তেওঁৰ মহান শক্তিব্বিহাৰ
কৰবি
লাগবি।

ৰাজকুমাৰ এজন গৰখীয়া হৈ পৰে

ঈশ্বৰৰ বাক্য, বাইবেলত

এই কাহিনী পোৱা যায়

যাত্ৰা ২-৫

ঋতোমাৰ বাক্য প্ৰকাশে দীপ্তি দियो।।

গীতমালা ১১৯:১৩০ পদ

সমাপ্ত

বাইবেলৰ এই কাহিনীয়ে আমাক আমাৰ আশ্চৰ্য্যজনক ঈশ্বৰৰ বিষয়ে কয়,
যিজনাই আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে আৰু যি জনাই আমি তেওঁৰ বিষয়ে জনাতো বাঞ্চা কৰো।

ঈশ্বৰে জানে যে আমি বেয়া কাম কৰিলো, যাক তেওঁ পাপ বুলি আখ্যা দিছে। পাপৰ শাস্তি হৈছে মৃত্যু, কিন্তু
ঈশ্বৰে তোমাক ইমান প্ৰেম কৰে যে, তেওঁ নিজৰ একমাত্ৰ পুত্ৰ যীচুক পঠাই দিছিল, যাতে তেওঁ তোমাৰ
পাপৰ কাৰণে শাস্তি পাই ত্ৰুচত মৃত্যু বৰণ কৰে। তাৰ পিছত যীচু জীৱিত হ'ল আৰু তেওঁৰ ঘৰ স্বৰ্গলৈ গ'ল।
তুমি যদি যীচুত বিশ্বাস কৰা আৰু তোমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰিবলৈ কোৱা, তেতিয়া তেওঁ নিশ্চয়ে কৰিব!

তেওঁ এতিয়াই

আহি তোমাত নিবাস কৰিব, আৰু তুমি চিৰকাল তেওঁৰ লগত নিবাস কৰিবা।

তুমি যদি এই সত্যত বিশ্বাস কৰা, তেতিয়া ঈশ্বৰক এইদৰে কোৱা:
প্ৰিয় যীচু, মই বিশ্বাস কৰো যে, আপুনি ঈশ্বৰ, মোৰ পাপৰ কাৰণে মৃত্যু বৰণ
কৰিবলৈ আপুনি মানুহৰ ৰূপ ধাৰণ কৰিলে, আৰু এতিয়া আপুনি আকৌ জীৱিত।
মোৰ জীৱনলৈ আইক আৰু মোৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰক, যাতে এতিয়া মই নতুন
জীৱন পাব পাৰো, আৰু এদিন চিৰদিনৰ কাৰণে আপোনাৰ লগত থাকিবলৈ
আপোনাৰ ওচৰলৈ যাব পাৰো। আপোনাৰ বাধ্য হৈ আপোনাৰ সন্তানৰ দৰে
আপোনাৰ কাৰণে জীয়াই থাকিবলৈ মোক সহায় কৰক। আমেন।

বাইবেলখন পঢ়া আৰু প্ৰতিদিনে ঈশ্বৰৰ লগত কথোপকথন কৰা!

যোহন ৩:১৬ পদ।

